

FILIPS KĀ MISIONĀRS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Kor. 4:18, Ap.d. 2:44-47, 4:34-37, 6:1-7, Ap.d. 8. nod., 21:7-10.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet jūs saņemsiet Svētā Gara spēku, kas nāks pār jums, un jūs būsiet mani liecinieki gan Jeruzālemē un visā Jūdejā, gan Samarijā un līdz pat pasaules galam.” (Ap.d. 1:8)

Pasaules misija bija galvenās augšāmceltā Kristus rūpes 40 dienu laikā no Viņa krustā sišanas līdz debesbraukšanai. Jaunā Derība satur vismaz piecus no Viņa lielā uzdevuma aprakstiem: Mat. 28:18-20, Marka 16:15, Lūk. 24:47-49, Jāņa 20:21, Ap.d. 1:5-8. Kopā tie veido visaugstāko uzdevumu, kāds jebkad ir dots kristiešiem. Starp pavēlēm bija ģeogrāfiska stratēģija misijai – no tās bāzes vietas Jeruzālemē līdz Jūdejai un Samarijai, un beigās līdz zemes galiem. Tā bija pavēle, ko viņi patiešām ņēma nopietni un devās piepildīt.

Šī ģeogrāfiskā stratēģija ir redzama evaņģēlista Filipa misijas darbā. Saskaņā ar Ap.d. 8. nod., viņa darbs pletās ārpus Jeruzālemes. Laikam ejot uz priekšu, tas turpināja izplatīties arvien tālāk un tālāk.

Kas bija šis evaņģēlists Filips? Ko Dieva Vārds mums stāsta par viņu un darbu, ko viņš darīja draudzes agrīnajās dienās? Visbeidzot, kādas mācības mēs varam paņemt sev no inspirētā ziņojuma par šo misionāru?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 5. septembrī!

Evaņģēlists Filips

“Jo mūsu skatiens nav pievērsts redzamajam, bet neredzamajam; redzmais ir tikai uz brīdi, bet neredzmais – mūžīgs.” (2. Kor. 4:18) Padomā, ko Pāvils šeit saka, īpaši runājot šajā nedēļā par evaņģēlistu Filipu, par ko mēs zinām maz, izņemot nedaudzas atsauksmes Bībelē. Kā mēs redzēsim, lai gan Filips darīja labu darbu, lielāko daļu no tā, ko viņš paveica, mēs zinām maz.

Vai tu pazīsti kādu, kas dara lielas lietas Dievam, bet saņem nelielu ārēju atzinību? Kāpēc vienmēr ir svarīgi paturēt prātā Pāvila teiktā principu, īpaši ja mēs darām darbu, kas nesola aplausus un lielu uzmanību? Sk. arī 1. Kor. 4:13.

Filips bija populārs grieķu vārds, kas nozīmē “zirgu mīlētājs”. Jaunajā Derībā ir četras personas ar šādu vārdu. Diviem no viņiem bija otrs vārds “Hērods” un viņi bija daļa no Hēroda ģimenes, kas bargi valdīja pār Israēlu Jaunās Derības laikos. Pārējiem diviem Filipiem bija ievērojama loma misijā.

Filips no Bētsaīdas bija mācekļis, kas tika izmantots kā instruments, vedot Nātanaēlu pie Jēzus (Jāņa 1:43-46). Vēlāk viņš atveda grieķus pie Jēzus (Jāņa 12:20, 21).

Otrs Filips apzīmēts kā “evaņģēlists” Ap.d. 21:8, lai atšķirtu viņu no mācekļa Filipa. Viņš pirmo reizi parādās Jeruzālemes draudzē kā kalpotājs pie galda (Ap.d. 6:2-5), bet vēlāk kļuva par evaņģēlistu un misionāru (Ap.d. 8:12). Viņa misijas kalpošana divdesmit gadu garumā kopā ar četrām meitām pravietēm ir pieminēta Apustuļu darbos. Par viņa izcelsmi mēs zinām maz.

“Tas bija Filips, kas sludināja evaņģēliju samariešiem. Tas bija Filips, kas iedrošināja etiopiešu augstmani kristīties. Kādu laiku šo divu darbinieku [Filipa un Pāvila] gaitas bija cieši saistītas. Vardarbīgās farizeja Saula vajāšanas bija tās, kas izklīdināja draudzi Jeruzālemē un iznīcināja septiņu diakonu organizācijas efektivitāti. Bēgšana no Jeruzālemes vadīja Filipu mainīt savu darba stilu un rezultātā viņš nodevās tam pašam aicinājumam kā Pāvils. Tās bija dārgas stundas, kuras Pāvils un Filips pavadīja viens otra sabiedrībā.” (E. Vaita “Sketches From the Life of Paul” 204. lpp.)

Kalpošana pie galda

Izlasi Ap. d. 2:44-47, 4:34-37! Kāda agrīnās draudzes aina šeit ir atklāta?

Nav šaubu, agrīnajiem ticīgajiem kādu laiku klājās diezgan labi. Protams, cilvēki ir grēcinieki, un drīz sāka rasties spriedze.

Izlasi Ap.d. 6:1-7! Kādas problēmas radās, un kā draudze tika galā ar šīm problēmām? _____

Straujā Jeruzālemes draudzes augšana sev līdzī nesa sociālu spriedzi. Filips tika pieskaitīts komandai, kam ar to vajadzēja tikt galā. Starp atgrieztajiem bija trūcīgie, kuru piedalīšanās ikdienas kopīgajās maltītēs uzlika papildus pienākumus draudzes vadītājiem. Radās kurnēšana par negodīgi izdalītu ēdienu grieķu valodā runājošām atraitnēm. Tas bija īpaši jūtīgs jautājums, jo ebreju pravieši teica, ka atraitnes un bāreņus nedrīkst atstāt novārtā.

Lai atrisinātu šo nopietno jautājumu, visi 12 apustuļi sapulcināja ticīgos un iecēla septiņus vīrus, Svētā Gara un gudrības pilnus, kas burtiski "kalpoja pie galdiem", lai 12 apustuļi varētu "kalpot ar Vārdu" (sk. Ap.d. 6:3, 4). Visiem septiņiem bija grieķu vārdi iespējams tāpēc, lai līdzsvarotu kalpošanu attiecībā uz novārtā atstātajām grieķu atraitnēm. Starp viņiem bija Filips – tā ir pirmā reize, kad šis Filips ir pieminēts Bībelē.

Apustuļi apgalvoja, ka papildus vadība ir nepieciešama, lai viņi nepārstrādātos, administrējot kopienas dzīvei nepieciešamos resursus. Viņi uzsvēra, ka viņu aicinājums ir nodot sevi Dieva Vārdam un lūgšanām.

Kādi ir iespējamie šķēršļi jautājumi tavā vietējā draudzē, un kā tu vari ļaut Dievam izmantot tevi, lai palīdzētu tos atvieglot? _____

Filips Samarijā

Sauls, nākamais apustulis un misionārs, pirmo reizi Bībelē parādās pie pirmā kristiešu mocekļa diakona Stefana nomētāšanas ar akmeņiem. Tomēr šis vajāšanu vilnis palīdzēja tikai vēl vairāk izplatīt evaņģēliju.

Izlasi Ap.d. 8:1-6! Kāds bija rezultāts draudzes vajāšanām Jeruzālemē? ____

Samarija bija pirmā ģeogrāfiskā pietura kristietības izplatīšanā. Samarieši uzskatīja sevi par israēliešu pēctečiem, kas bija palikuši pēc tam, kad Asīrija 722. gadā pirms Kristus izveda gūstā lielāko daļu israēliešu. Tomēr jūdi uzskatīja samariešus par svešinieku pēctečiem, ko asīrieši piespiedu kārtā izmitināja Israēlā. Jūdu un samariešu attiecības Jaunās Derības laikmetā iezīmēja spriedze un vardarbības uzliesmojumi. Tomēr, kā mēs redzējām iepriekš, Jēzus jau bija sagatavojis ceļu misijas darbam, sarunājoties ar sievieti pie akas, kas sāka "evaņģelizēt" savai tautai.

Filips no kalpotāja pie galda tagad pārtapa par evaņģēlistu samariešiem. Kā bēglis, kas bēga no reliģiskām vajāšanām Jeruzālemē, viņš neizniekoja laiku. Viņš pasludināja, ka Mesija, ko gaidīja gan jūdi, gan samarieši, ir atnācis (Ap. d. 8:5, 12).

Izlasi Ap. d. 8:6-15! Cik veiksmīga bija Filipa kalpošana Samarijā? _____

Kungs spēcīgā veidā izmantoja Filipu šajā svešzemju misijas laukā. Samarietes apgalvojums pie akas, ka "jūdi ar samariešiem nesaietas" (Jāņa 4:9, NKJV), tagad bija pagātne.

Kāds naids, nepatika vai aizspriedumi ir saindējuši tavu dvēseli, kam vajadzētu kļūt par "pagātnes lietām"? Vai nav pienācis laiks to visu atstāt?

Ar etiopieti

Saskaņā ar Ap.d. 8:26-39, Filipa nākamais sarunu biedrs bija etiopiešu mantzinis, pavirzot misiju par vēl vienu soli pretī "zemes galiem" (Ap.d. 1:8). Filips bija saikne starp Samarijas un Gazas misiju. No Samarijas Jeruzālemes ziemeļu pusē Filips tika aicināts uz Gazu, kas atrodas uz dienvidiem no pilsētas. Ziemeļos viņam bija jāstrādā ar grupu, šeit – ar atsevišķiem cilvēkiem. Samarijā Filips varēja pasludināt Kristu tikai izmantojot piecas Mozus grāmatas, jo samarieši pieņēma tikai to. Šeit viņš varēja izmantot arī Jesajas grāmatu, iespējams, grieķu tulkojumu.

Izlasi Ap.d. 8:26-39! To darot, atbildi uz jautājumiem:

Kādus pantus Jesajas grāmatā (no Jes. 53. nod.) lasīja etiopietis, un kāpēc tie deva Filipam tik lielisku iespēju viņam pasniegt evaņģēliju? _____

Pretēji Filipa darbam Samarijā, kur viņš darīja brīnumus (Ap.d. 8:6), ar etiopieti viņš tikai pētīja Bībeli. Ko mēs varam paņemt no tā sev, kalpojot citiem? _____

Kunga Gars aicināja Filipu prom, tiklīdz viņš bija pabeidzis izskaidrot "labo vēsti par Jēzu" un bija nokristījis etiopieti. Filipam nebija iespējas nodot savu ticību un mācību jaunatgrieztajam. Etiopietis tika atstāts pieņemt kristīgo ticību savā afrikāņu kultūras kontekstā Vecās Derības un Dieva Gara vadībā, kas jau viņā darbojās, jo viņš jau bija Kunga pielūdzējs un ticēja Viņa Vārdam.

Filips paskaidroja etiopietim svarīgus Vecās Derības pantus par Jēzus nāvi. Kāpēc Jēzum, Viņa nāvei un augšāmcelšanai ir jābūt vēsts centrā, ko mēs sniedzam pasaulei? Kāda ir mūsu vēsts bez Viņa? _____

Filips kā evaņģēlists, tēvs un namatēvs

Skaidrs, ka Filips bija svaidīts darīt Kunga darbu. Komentētāji nav vienprātis, ko nozīmē "Kunga Gars aizrāva Filipu prom" (Ap.d. 8:39) – vai viņam vienkārši lika iet uz Azotu (40. p.), vai arī viņš tika brīnumainā veidā uz turieni aiztransportēts. Jebkurā gadījumā, izšķirošais punkts mums ir tas, ka Filips bija cilvēks, kas pakļāvās Svētajam Garam, un tādējādi Dievs bija spējīgs izmantot cilvēku, lai darītu lielu darbu Viņam.

Izlasi Ap. d. 8:40! Kas šeit ir teikts par Filipu, kas palīdz mums saprast, kāpēc viņš tika saukts par "evaņģēlistu"? _____

Izlasi Ap.d. 21:7-10! Ko mēs varam mācīties par Filipu no šiem pantiem? _____

Šajā stāsta posmā mēs uzzinām, ka Filips bija ģimenes cilvēks un viņam bija četras neprecētas meitas. Filipa aicinājums no diakonijas uz evaņģelizāciju iesaistīja viņu plašos ceļojumos. Mēs zinām par ceļojumu no Jeruzālemes uz Samariju, tad uz Gazu, kam sekoja "visas pilsētas" 50 jūdzes (80 km) garajā piekrastē starp Azotu un Cēzareju. Bija droši vien arī ceļojumi, par kuriem nav rakstīts. Līdzīgi pārējiem misionāriem celmlaužiem, viņš bija noguris, pacieta grūtības un bija pakļauts kāpumiem un kritumiem, ar ko ir saistītas šādas nodošanās. Tomēr viņš tika galā ar savu ģimeni tādā mērā, ka viņa četras meitas Svētais Gars uzskatīja par piemērotām pravieša dāvanas saņemšanai. Tas liecina par labu audzināšanu un patiesu dievbijību šajā kristiešu misionāru ģimenē.

Pants atklāj, ka apustulis Pāvils palika kopā ar Filipu "vairākas dienas" (10.p. NIV). Pirms 25 gadiem Pāvils, toreiz vārdā Sauls, bija bijis agresīvs un nikns kristiešu vajātājs (Ap.d. 9:1, 2). Viņa Jeruzālemes ticīgo vajāšanas spieda Filipu bēgt uz Samariju (Ap.d. 8:1-5). Tagad, pēc daudziem gadiem, vajātājs un vajātie satiekas Filipa mājā, kur viņš uzņem Pāvilu. Kāda interesanta brāļu un Kristus līdzstrādnieku satikšanās lielajā darbā, nesot evaņģēlija vēsti tiem, kas nebija jūdi!

Kāpēc mūsu darbā citu labā ir tik svarīgi nekad neaizmirst savu pirmo pienākumu – savu ģimeni? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita "Apustuļu darbi" nodaļa "Evaņģēlijs Samarijā" 103.-111. lpp.

"Vajāšanu izklīdināti, tie gāja uz priekšu ar misionāriem raksturīgu dedzību. Viņi saprata savas sūtības atbildību un apzinājās, ka savās rokās tur dzīvības maizi badā mirstošajai pasaulei. Kristus mīlestības spiesti, tie lauza šo maizi visiem trūkumā esošajiem." (E. Vaita "Apustuļu darbi" 106. lpp.)

"Tagad, kad mācekļus izdzina no Jeruzālemes, daži Samarijā atrada sev drošu patvērumu. Samarieši šos Evaņģēlija vēstnešus laipni uzņēma, un atgrieztie jūdi starp kādreizējiem rūgtākajiem ienaidniekiem ievāca dārgu pļauju." (106., 107. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā mēs redzējām, evaņģēlijs salauž barjeras starp cilvēkiem. Vismaz ideālajā variantā. Realitāte reizēm ir radikāli atšķirīga. Kā tas nākas, ka cilvēki, pat kristieši – pat tie, kas saprot, ka mēs visi esam vienādi Dieva priekšā, kas saprot, ka krusts ir tas, kas ienes vienlīdzību – ļauj kultūras, sociālajām un citām atšķirībām radīt barjeras tik lielā mērā, kā tas notiek? Kā septītās dienas adventistu draudze, kas ir tik universāla, varētu mazināt šādus aizspriedumus? _____

2. Kā mēs redzējām, agrinās draudzes vajāšanas lika ticīgajiem bēgt un rezultātā evaņģēlijs sāka izplatīties tādos veidos, kas nevarētu notikt bez vajāšanām. Lai gan Dievs to varēja pavērst par labu, mums ir jāatceras, ka reliģiskas vajāšanas nekad nav labas, taisnīgas un attaisnojamas. Kādai vajadzētu būtu mūsu attieksmei pret tiem, kas saskaras ar reliģiskām vajāšanām, pat ja mēs nepiekrītam viņu reliģiskajai pārliecībai? (Sk. Lūk. 6:31) _____
